

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613010100
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8613010100.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. júla 2014, v trestnej veci obž. U. U., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a poškodenej Y. P. proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/37/2013 zo dňa 10.02.2014 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolania obžalovaného U. U. a poškodenej Y. P..

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/37/2013 zo dňa 10.02.2014 bol obžalovaný U. U. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 18.12.2012 asi o 13.30 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Seat Leon, ev. čísla KE 846IC po ceste I/73 od obce M. do T., pričom neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré mohol predvídať a pri predchádzaní pred ním idúceho vozidla zn. Škoda Felícia, ev. č. SP 028AJ vedenie vozidla nezvládol, odstal šmyk a ľavou prednou časťou narazil do ľavého boku protiidúceho osobného motorového vozidla zn. Mercedes-Benz, ev. č. SP 459AK, následkom čoho toto prešlo do protismeru, kde sa čelne zrazilo s vozidlom SP 028AJ, ktoré havarovalo v pravej priekope, prevrátilo sa na strechu a vozidlo KE 846IC havarovalo vľavo mimo cesty, pričom došlo k zraneniu vodiča vo vozidle SP 028AJ L. B. s dobou liečenia a s tým spojenou práceneschopnosťou po dobu 2-3 týždne a jeho spolujazdkyne U. B. s dobou liečenia a s tým spojenou práceneschopnosťou tiež po dobu 2-3 týždne, čím vodič U. U. porušil ustanovenie § 16 ods. 1, § 9 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. c/ zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Za to mu bol uložený podľa § 158 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, n/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Súčasne mu bol podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá po dobu 1 roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bola poškodená Y. P. so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný U. U. a poškodená Y. P. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že samotný skutok a jeho „zavinenie“ vychádza z prispôsobenej vykonštruovanej právnej kvalifikácie ust. § 137 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 o cestnej premávke, ktoré stanovuje, čo je porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom. Cituje ust. § 16 ods. 1 a § 9 ods. 1 zákona o cestnej premávke, pričom z jeho pohľadu v tomto prípade ide o použitie

akejsi pomyselnej „barličky“ zo strany orgánov činných v trestnom konaní a samosudcu, keď si takto účelovo prispôbili a stotožnili pojem „porušenia dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona“ uvedený v § 158 ods. 1 Tr. zákona s definíciou „porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom“ podľa § 137 ods. 2 zákona o cestnej premávke. Uvedené pojmy však nie sú totožné. Poukazuje na ustálenú judikatúru súdov, podľa ktorej nemožno mechanicky pokladať porušenie akejkoľvek povinnosti uloženej podľa zákona za porušenie dôležitej povinnosti, pričom ich príkladom uvádza. Nebolo preukázané, aby medzi porušením dôležitej povinnosti a následkom bola príčinná súvislosť. Z technického hľadiska premával prijateľnou a dovolenou rýchlosťou cca 92 km/h. Rozoberá aj jednotlivé časti znaleckého posudku z odboru cestná doprava. Príslušníci PZ dokumentujúci dopravnú nehodu mu neodňali vodičské oprávnenie, ktoré doposiaľ užíva. Vo vzťahu k odvolaniu poškodenej samosudca zákonne rozhodol, keď ju nepripustil do konania. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec postúpiť inému orgánu, lebo nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok mal iný orgán prejednať ako priestupok.

Poškodená Y. P. prostredníctvom svojho splnomocnenca v dôvodoch odvolania uvádza, že už v prípravnom konaní si uplatnila náhradu škody vo výške 6.000,- Eur a túto špecifikovala na hlavnom pojednávaní dňa 7.1.2013. Z povinného zmluvného poistenia jej bola vyplatená iba suma 1.556,44 Eur, pričom predložila znalecký posudok znalca Ing. P. D., ktorý určil hodnotu vozidla pred poškodením na sumu 4.889,- Eur. Rozdiel týchto súm, teda 3.332,56 Eur, si žiadala v trestnom konaní ako náhradu škody. Uvádza aj to, že motorové vozidlo v tom čase riadil jej syn U. P., ktorému bola tiež spôsobená škoda na zdraví pri dopravnej nehode, avšak táto skutočnosť nenašla svoje vyjadrenie v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Poukazuje na výsluch ošetrojúceho lekára MUDr. P. P. a závery znaleckého posudku MUDr. P. X.. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia

§ 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

V prieskumnom konaní bolo zistené, že okresný súd vykonal dokazovanie zákonným spôsobom v rozsahu postačujúcom na ustálenie skutkových okolností. Zabezpečené dôkazy boli súdom I. stupňa vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku sú odrazom výsledkov dokazovania, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a tieto považuje za správne. Rozsudok okresného súdu obsahuje odôvodnenie, v ktorom je vyložené, ktoré skutočnosti boli vzaté za dokázané a o ktoré dôkazy sa okresný súd opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. S týmto odôvodnením sa stotožnil aj krajský súd a v celom rozsahu naň odkazuje.

Odvolací súd konštatuje, že z takto vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný spáchal skutok v takom rozsahu ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Uvedený záver môžeme konštatovať predovšetkým na základe jeho samotnej výpovede, kde uviedol, že akých okolností došlo k dopravnej nehode, teda pri predchádzaní motorového vozidla, ktoré šlo pred ním, toto predišiel a vtedy dostal šmyk a narazil ľavou prednou časťou do ľavého boku protiidúceho vozidla zn. Mercedes-Benz, ktoré v dôsledku toho prešlo do protismeru a čelne sa zrazilo s prichádzajúcim vozidlom, v ktorom sedeli poškodení L. a U. B.. Z výpovede týchto poškodených je zrejmé, že pošk. L. B. videl v spätnom zrkadle motorové vozidlo obžalovaného, ktoré sa snažilo predísť kolónu vozidiel, ktoré šli za ním. Následne po jeho predbehnutí a zaradení sa, pred ostrou ľavotočivou zákrutou dostal obžalovaný šmyk a narazil do boku protiidúceho vozidla, ktoré z tohto dôvodu prešlo do protismeru a zrazilo sa s jeho autom, ktoré vošlo do priekopy a prevrátilo sa na strechu. Svedkovia U. P. a Z. I. zhodne popísali priebeh dopravnej nehody s vyššie uvedenými výpoveďami. Zo znaleckého posudku z odboru cestná doprava mimo iného vyplýva, že vozovka bola v tom čase mokrá a obžalovaný sa pred vjazdom do ľavotočivej zákruty pohyboval rýchlosťou cca 92 km/h, čo je technicky prijateľné. To, že sa vozidlo obžalovaného dostalo do šmyku, mohlo byť spôsobené tým, že v zákrute pribrzdil a vozidlo sa dostalo do bočného šmyku, čo obžalovaný už nedokázal vyrovnáť. Ak by obžalovaný jazdil tak, ako pred nehodovým dejom, avšak povrch vozovky by bol suchý, je veľmi pravdepodobné, že pribrzdením vozidla by sa do bočného šmyku nedostal. Z technického hľadiska jazda obžalovaného nebola primeraná stavu a povahe vozovky, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré mohol predvídať. V znaleckom posudku MUDr. E. F., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia sú detailne popísané zranenia pošk. L. a U. B., ktoré utrpeli pri dopravnej nehode a ktoré zodpovedajú jej priebehu, pričom doba liečenia u oboch poškodených bola ustálená na 2 až 3 týždne. Okrem vyššie uvedených

dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného sa v spise nachádzajú aj zápisnica o ohliadke miesta cestnej dopravnej nehody, fotodokumentácia, plánok a náčrt, zápisy o dychovej skúške, evidenčná karta vodiča. Správne preto postupoval okresný súd, ak na základe uvedených dôkazov vyvodil záver o tom, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný.

Právne posúdenie skutku okresným súdom, ak tento bol kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, je správne a zákonné. Obžalovaný svojím konaním inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že viedol motorové vozidlo, pričom svoju jazdu, pri predbiehaní pred ním idúceho vozidla, neprispôbil primerane stavu a povahe vozovky, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré mohol predvídať, v dôsledku čoho spôsobil dopravnú nehodu, čím porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o cestnej premávke.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil len existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. j/, n/ Tr. zákona (obžalovaný viedol riadny život a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) bez zistenia priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého sa znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov.

Zákonom zodpovedajúce je aj rozhodnutie okresného súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu. Obžalovaný nebol v minulosti súdne trestaný. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o tom, že výkon uloženého trestu odňatia slobody sa podmienienečne odkladá, za súčasného určenia skúšobnej doby na 1 rok, považuje krajský súd taktiež za zákonné. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu, aj vzhľadom na osobu obžalovaného, formu zavinenia, ktorá je z nedbanlivosti a dovoľujú uzavrieť, že účel trestu odňatia slobody sa dosiahne i bez jeho výkonu.

Uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 roka sa javí byť primeraným aj vzhľadom na spôsobený následok. V tejto súvislosti je potrebné tiež poukázať na evidenčnú kartu vodiča - obžalovaného, podľa ktorej bol obžalovaný viackrát postihnutý blokovou pokutou za rýchlosť jazdy.

Výrok o náhrade škody je taktiež v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Poškodená strana Y. P. si síce uplatnili nárok na náhradu škody v prípravnom konaní riadne a včas, avšak poškodená v adhéznom konaní nepreukázala oprávnenosť výšky uplatnenej škody. Je potrebné poukázať najmä na to, že v tomto konaní nebolo možné zistiť, z akých údajov a skutočností vychádzala poisťovňa pri plnení za škodovú udalosť z povinného poistenia. Nie je zrejmé, či a v akej výške bola zohľadnená amortizácia poškodeného vozidla, či bola určená výška zostatkovej hodnoty tohto vozidla, prípadne cena, za akú by bolo možné poškodené vozidlo odpredať a podobne. Preto okresný súd postupovať správne v zmysle ustan. § 288 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

K námietkam obžalovaného je predovšetkým potrebné uviesť, že v posudzovanej veci niet pochybností o priebehu dopravnej nehody a jej príčinách. Je potrebné prisvedčiť obhajobe, že nie každé porušenie dopravných predpisov je súčasne porušením dôležitej povinnosti podľa zákona. Spáchanie prečinu podľa § 158 Tr. zákona v súvislosti s dopravnou nehodou vyžaduje, aby porušenie dopravného predpisu páchatelom bolo v príčinnej súvislosti s haváriou. Výpočet všetkých "dôležitých povinností" vodiča motorového vozidla nie je možný, lebo význam porušenia ktorejkoľvek povinnosti vodiča priamo závisí od konkrétnej dopravnej situácie. Za porušenie dôležitej povinnosti nemožno mechanicky pokladať porušenie akéhokoľvek predpisu zákona o cestnej premávke, ale len porušenie takej povinnosti, ktorá podstatne zvyšuje závažnosť činu pre spoločnosť, napríklad tým, že má za následok nebezpečenstvo pre život alebo zdravie ľudí. Obžalovaný kritického dňa predbiehal kolónu vozidiel, čo uviedol svedok pošk. L. B.. V dôsledku jeho jazdy pred ľavotočivou zákrutou, po predbiehaní pred ním idúceho vozidla a pri zaraďovaní sa, v dôsledku pribrzdenia dostal šmyk. Ako vyplýva zo záznamu z dopravnej nehody, vozovka bola mokrá. Taktiež ku skutku došlo dňa 18.12.2012, teda v zimnom období. Obžalovaný teda mal predvídať, že takýmto predbiehaním a pribrzdením pred zákrutou, na mokrej vozovke, môže dôjsť ku šmyku, pričom ide o frekventovaný úsek cesty. Práve neprispôbením

svojej jazdy stavu a povahe vozovky, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré mohol predvídať, došlo k dopravnej nehode. Je len šťastnou náhodou, že nedošlo k oveľa ťažším prípadne tragickým následkom a to z dôvodu čelnej zrážky dvoch proti sebe idúcich vozidiel. Krajský súd má za to, že obžalovaný jazdil nebezpečným spôsobom a to v snahe čím skôr prebehnúť kolónu vozidiel, v dôsledku čoho dostal šmyk a nezvládol riadenie, čo bolo v príčinnej súvislosti so vznikom havárie.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadne opravné prostriedky obžalovaného U. U. a pošk. Y. P. vyhodnotil ako nedôvodné a ich odvolania zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.